

Мария Китанова

Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“
при Българската академия на науките
София, България

„ЧУЖДИТЕ“ ДЕЦА В БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА И ЕЗИК

(Резюме)

В статията се разглеждат следните названия от българския език: названия за *заварени*, *доведени* и *природени* деца; названия за деца, родени през Мръсните дни; названия за новородени деца, оставени да бъдат „намерени“ от чужд човек с цел предпазване от смърт; названия за некръстени деца и за починали некръстени деца; названия за деца, заченати от връзка със зла сила; названия за деца, родени извън брака, названия за деца, родени с недъг.

При възстановяване на вътрешната форма на тези названия, се отбелязват и анализират някои характерни мотивационни признаци: *животно*, *мальк*, *лош*, *счупен*, *гол*, *слаб*, *нечист*, *намерен*, *външен* и др.

В резултат от семантичния анализ на съответните названия, в работата се правят изводи как дясната страна на опозицията **свой – чужд** се осмисля чрез различните равнища на връзките между хората: **кръвно-родствени и семейни отношения** (свой – чужд род, свое – чуждо семейство, свое – чуждо дете) **етнически** (свой – чужд народ), **езикови** (свой – чужд език), **конфесионални** (своя – чужда вяра), **социални** (свое – чуждо общество) и др.

Ключови думи: деца, познати, заварени деца, доведени деца, полубратя, полусестри, мотивационни признаци, мальк, лош, счупен, гол, слаб, нечист, намерен

✉ Мария Китанова
miyak@abv.bg

Публикувано: 10 октомври 2014